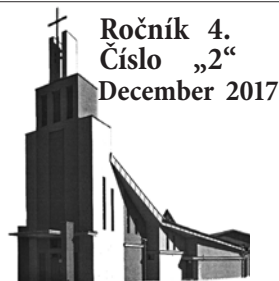

PELIKÁN

„Ja však budem úfat' neprestajne a všade
budem šíriť Tvoju chválu.“ Ž 71,14

ČASOPIS RÍMSKOKATOLÍCKYCH FARNOSTÍ LUČENEC

Ročník 4.
Číslo „2“
December 2017

Podstata Vianoc

Práve začínajúcim Adventom sa my, kresťania chceme duchovne pripraviť na Vianoce, aby sme čo najlepšie prijali a nanovo prežili ich podstatu, ktorú vyjadrujeme slovami: Boh sa z lásky k človeku stal jedným z nás, aby nás vykúpil. Spôsob, akým slávime a prežívame Vianoce o nás prezrádza, či si túto pravdu uvedomujeme.

Keď Albert Einstein v roku 1916 ako 37-ročný sformuloval svoju teóriu relativity, mal o nej v aule Vysoké školy technickej vo švajčiarskom Zürichu zaujímavú prednášku. Keď ju dokončil, zostal na pódiu nehybne stáť so zavretými očami. Mnohí si mysleli, že mu prišlo zle. Niekoľko minútové ticho bolo takmer neznesiteľné. Každý totiž čakal, že ešte niečo pridá k svojim slovám. Konečne Einstein zdvihol hlavu, otvoril oči a na jeho unavenej tvári sa objavil úsmev. „Nad nami je úžasná sila – začal – taká strašná, že žiadny ľudský rozum ju nemôže pochopiť. Mohla by v niekoľkých sekundách zničiť celý vesmír, celý svet.“ V jeho očiach potom zažiaril zvláštny víťazný úsmev. „Ale to ešte nie je všetko. Nad touto strašnou ničiacou silou je ešte niečo silnejšie. Viete čo je to za silu? Mnohí z vás to ani netušia. Je to Božia láska. Vo vesmíre všetko visí akoby na neviditeľnej niti. A ja sám nemôžem urobiť nič iné, než sa pokloniť tejto Láске.“ A vtedy si Einstein v aule plnej ľudí klakol.

Iste väčšina z nás by chcela byť prítomná pri Ježišom narodení v Betleheme. Tí, ktorí videli na vlastné oči novonarodeného Božieho Syna, obsiahli veľkú milosť. Verím však, že rovnako pravdivo a hlboko je možné prežiť vianočné sviatky v každom kúte sveta a v každom čase, lebo tým pravým Betlehemom je ľudské srdce. Ak si dostatočne uvedomíme, čo vykonal Boh tým, že sa v Ježišovi stal človekom, robili by sme to, čo vidíme u pastierov a troch kráľov v Betleheme a čo krásne vyjadril aj Albert Einstein: „Nemôžeme urobiť nič iné, než sa pokloniť tejto Láске“. Veď Boh nepotreboval stať sa človekom, ale my sme nutne potrebovali jeho božstvo pre nás. Boh sa stal človekom, aby sa človek mohol stať Božím dieťaťom. V tej noci sa narodilo dieťa, ktorého životný koniec bol v ľudských očiach totálnou prehrou. A predsa sa stal najväčším víťazstvom v dejinách. Víťazstvom života nad smrťou. Ježiš sa narodil, aby zomrel. Odišiel, aby zostal s nami – v Eucharistii, kde ho môžeme prijímať, žiť z neho a stretávať sa s ním. Toto všetko má veľký a zásadný zmysel pre môj terajší a budúci život. Daj Boh, aby sme to pochopili.

Prajem Vám, aby tak, ako sa Boh pri Ježišom narodení vo svojej láske dotkol Zeme, aby ste tak osobne aj Vy pocítovali jeho úžasnú a oslobodzujúcu lásku! Nech Vás náš Pán denne objíma, aby ste stále počuli predovšetkým jeho milujúci hlas a prežívali – vo všetkom – jeho prítomnosť :)

Požehnané a pokojné Vianoce nám všetkým!

Slavomír Marko, adm.

Pred Vianocami

*Dobrotivý Bože, Vianoce sú pred dvermi.
Odvráť moju myseľ od všetkých starostí,
ktoré ešte na mňa čakajú.*

*Otvor moje srdce pre tajomstvo,
ktoré budeme sláviť o niekoľko dní.*

*Daj, aby tieto sviatky neubehli len tak,
ako sa to, žiaľ, stalo už mnoho ráz.*

*Na Vianoce chceš so mnou osláviť nový začiatok,
pretože sa tvoj Syn Ježiš Kristus narodil z Panny Márie.*

*Preto ti chcem odovzdať všetko staré a použité,
aby si ma od toho oslobodil.*

*Chcem ti odovzdať aj svoje previnenia –
všetko, čo v tomto roku nebolo až také dobré.*

*Odním mi všetko, čo ma zafažuje,
aby Vianoce boli pre mňa naozaj novým začiatkom.*

*Daj, aby som sa nanovo priblížil k ľuďom,
s ktorými budem na Vianoce, ale aj k tým,
s ktorými budem opäť pracovať po Vianociach.*

*Naplň všetkých ľudí, ktorí so mnou prežívajú všedné dni,
Duchom nového začiatku.*

*Osloboď aj ich od všetkého, čo ich ťaží,
a v narodení tvojho Syna im ukáž,*

*že nie sú spútaní minulosťou,
ale že každý deň s nami nanovo začínajú.*

Tvoja láska robí všetko novým.

Anselm Grün

A Karácsony lényege ...

Az épen kezdődő Advent számunkra, keresztények számára a Karácsonyra való felkészülés időszaka, hogy a lehető legjobban megértsük és átéljük annak lényegét, ami ezekben a szavakban foglalható össze: Isten szeretetből egy lett közülünk, hogy megváltson minket. Az, hogy hogyan ünnepeljük és éljük át a Karácsonyt, visszatükrözi, hogy mennyire tudatosítjuk magunkban ezt az igazságot.

Amikor Albert Einstein 1916-ban 37-éves korában megfogalmazta a relativitás elméletét, a svájci Zürichben a Technikai Főiskola előadótermében lenyűgöző beszámolót tartott róla. Amikor befejezte, a pódiumon maradt mozdulatlanul, lehunyta szemekkel. Többen azt hitték, hogy rosszul lett. A néhány perces csend kezdett elviselhetlenné válni. Mindenki várta, hogy még valamit hozzátesz a mondanivalójához. Végre felemelte a fejét, kinyitotta szemeit és fáradt arcán mosoly jelent meg. „Rendkívüli erő vesz bennünket körül – kezdte – olyan félelmet keltő erő, hogy azt emberi értelemmel felfogni nem lehet. Néhány másodperc alatt elpusztíthatná az egész világot, a teljes világot.” Majd a szemében megcsillant egy különös, győzedelmes mosoly. „Ez azonban nem minden. Ennél a szörnyű pusztító erőnél van még valami hatalmasabb. Tudják mi ez az erő? Sokan önök közül talán nem is sejtik. Nem más az, mint Isten szeretete. A világmindenségben minden mintha csak egy cérnaszálon függne. Én magam pedig semmi mást nem tehetek, minthogy leborulok e Szeretet előtt.” Einstein abban a pillanatban térdre borult a hallgatókkal teli teremben.

Bizonyára többen közülünk szerettek volna Jézus születésekor Betlehemben lenni. Azok, akik saját szemekkel látták Isten újszülött Fiát, nagy kegyelemben részesültek. Meggyőződésem azonban, hogy ugyanolyan valósággal és mélyen át lehet élni a karácsonyi ünnepeket a világ minden táján és minden időben, mert az igazi betlehem az emberi szív. Ha kellő módon tudatosítanánk önmagunkban, hogy mit tett Isten azzal, hogy Jézusban emberré lett, mi is azt tennénk, amit a pásztorok vagy a napkeleti bölcsék tettek Betlehemben, és amit Albert Einstein gyönyörűen megfogalmazott: „Nem tehetek mást, minthogy leborulok e Szeretett előtt”.

Istennek nem volt szüksége arra, hogy emberré legyen, de nekünk volt szükségünk az Ő istenségére. Isten emberré lett, hogy mi Isten gyermekei lehessünk. Azon az éjszakán egy gyermek született, akinek életútja emberi szempontból teljes verességgel végződött. Mégis a történelem legnagyobb győztese lett: a halál fölötti győzelem bajnoka. Jézus azért született, hogy meghaljon. Elment, hogy velünk maradjon – az Oltáriszentségben, amelyben mindennapjaink vendége, életünk tápláléka, földi zarándokutunk társa lett.

Kívánom Önöknek, hogy érezzék életükben Istennek azt a lenyűgöző és felszabadító szeretetét, amellyel Jézus Krisztus születésekor a Földet érintette. Őlje valamennyijüket keblére a mi Urunk, hogy szüntelen az Ő szerető hangja csengjen fülükben és minden ügyükben tapasztalják az Ő jelenlétét!

Áldott és békés Karácsonyt mindnyájunknak!

*Slavomír Marko. adm.
Preklad /Fordítás: Fábíán Péter*

Pút' na Moravu – Svatý Kopeček, Olomouc, Velehrad

Naša farnosť Lučenec-Rúbanisko uskutočnila koncom októbra minulého roka pút' do Čenstochovej a do Krakova v Poľsku. Na základe žiadostí viacerých farníkov sme v tomto roku v dňoch 27.-28. 5. 2017 uskutočnili pút' iným smerom, a to na Moravu v Českej republike. Pôvodný zámer bol navštíviť tri významné pútnické miesta: Velehrad, Svätý Kopeček u Olomouce a Svätý Hostýn. Vzhľadom k väčším vzdialenostiam a tiež preto, aby cesta aj celá pút' mohla prebiehať v pohode, sme návštevu Svätého Hostýna a tiež pútnického miesta Křtiny odložili do budúcnosti.

Našu pút' sme začali v Olomouci, na Svätom Kopečku, kde sme slávil sv. omšu a mali sme možnosť prehládnuť si baziliku Navštívenia Panny Márie. Vypočuli sme si aj komentár miestnej turistickej sprievodkyne. Počiatky tejto baziliky siahajú do 17. stor. Po krušnej histórii dnes je nádhernou barokovou svätyňou, ale predovšetkým zostáva cieľom tých, ktorí chcú prísť pred Božiu tvár a prostredníctvom Panny Márie predkladať svoje modlitby Bohu, svojmu najlepšiemu Otcovi.

Popoludnie sme mali vyhradené na prehliadku historického centra mesta Olomouc a návštevu krásnej katedrály sv. Václava. Je to pôvodne románska bazilika z 12. stor., neskôr prebudovaná na úžasnú gotickú svätyňu. K večeru sme sa premiestnili na Velehrad pri Starom Meste neďaleko Uherského Hradišťa. Tu sme boli ubytovaní v pútnickom dome Stojanov a tu nás čakala večera i družné posedenie, najmä tých, ktorí ešte neboli unavení po ceste. Po raňajkách sme si mohli prehládnuť baziliku Nanebovzatia Panny Márie a Svätých Cyrila a Metoda. Po obede počas prechádzky tzv. Ružencovou cestou sme sa pomodlili modlitbu sv. ruženca a vrátili sme sa do Lučenca. Ako obvykle na púťach, cesta autobusom ubíhala v modlitbe, pri spevoch i v družnom rozhovore. Dúfame, že budeme môcť vykonať podobné akcie aj v budúcnosti.

Vincent Zonták

Vianoce, trochu inak

„Oči má sněhem zaváté ...“, v ušiach mi znie mamina pesnička. Ja mám v očiach slzy! Túlam sa nočnými ulicami. Do ticha tmy ľahučko padá sneh. Milióny snehových vločiek a ani dve z nich nie sú rovnaké. Každá z nich má svoju dráhu a každá inde dopadne. Jedna je nepatrná, nič neznamená, ale ak sú ich milióny robia svet krásnym a čistým. Jagajú sa vo svetle a v tme skrývajú svoje tajomstvá. Niektoré padnú do soli a hynú. Sú také, ako my ľudia. Lebo každý z nás je iný a život každého plyní od niekoho niekde a len Ty, Bože vieš presne kde. Sme nositeľmi tvojich plánov a ich plnením tvoríme nádhernú mozaiku života na zemi.

„Prečo si smutná duša moja, a prečo sa chveješ?“ Bože, už neplatí, že vieš všetko? Spomeň si na lásku mojich rodičov – čistú a nežnú ako tie vločky? Až kým otec nezačal robiť kariéru po boku mladšej ženy a mama predčasne zvädla! Zaujímalo ju len to, aby som dobre vyzerala a nezkazila si život tak, ako ona. Otec mi platí drahé školy a snaží sa, aby som všade uspela. Nevedia čo chcem ja, čo cítim, čo ma teší, čo mám a čo nemám rada a koho milujem. Sú studení ako vietor, ktorý teraz písa a rozháňa snehové vločky a oni blúdia v chaose. Tak isto, ako ja.

Je advent – obdobie radostného očakávania. „Áno, moja duša je skormútená ...“, veď „Ty si moja opora, prečo na mňa zabúdaš? A prečo mám chodiť smutný ...“ Aj ja som v očakávaní! Ale vôbec nie v radostnom. Som sama a chvejem sa od zimy. Otca a mamu mám aj nemám a to, čo teraz stále musím vláčiť so sebou, bude na tom rovnako. Lebo zrazu

ma nikto nechce a nikomu na mne nezáleží! Sklamala som a sklamala som sa. Aké sú tvoje plány so mnou Bože? „Dúfaj v Pána ...“ Bože, Ty s tým neprestaneš! A čo iné som dosiaľ robila. Dobré, zúfala som si a dala som si niekedy aj „perník“ - a aj teraz! No a čo? Veď idú Vianoce! A čo si v poslednej dobe pre mňa urobil Ty? Nič, a ja už ani v nič nedúfam. Bolo by najlepšie, keby sa to nikdy nenarodilo a ak, tak im ho tam nechám! Ozaj, ja som sa načo narodila? Prečo sa ma všetci pýtajú „Kdeže je tvoj Boh?“ Bože, ako sa šmýka, aká som nemotorná a ťažká, nevládzem vstať, je mi strašná zima a ten sneh sa len sype, sype a sype. Takýto je tvoj plán Bože???

Otváram oči. Okolo mňa biely svet, biele plášte a niekto mi prísny hlasom prízvukuje, že som nanajvýš ľahkomyselná a nezodpovedná. Nepamätám sa, koľko som spala, ale počujem ako niekto číta Jeremiáša o tom, ako „Ráchel oplakáva svoje deti a nedá sa utešiť, lebo ich niet.“ A potom mi pomaly všetko došlo. To Tvoje ruky Bože, ma zdvihli na ulici a priniesli sem. Tvoje ruky v bielych pláštach ma zachránili. Cez Teba som pochopila, že nie som Ráchel, že ja sa môžem sama rozhodnúť. Ty si ma zavedol do jej Vinice a ja som si odtrhla ten najkrajší strapec hrozna. A teraz mi cez sestričku dávaš do náručia plačúci batôžtek. Áno, Bože ... ešte Ťa budem velebíť, moju spásu a môjho Boha. „Niekde sa z rádia ozýva – „čas radosti, veselosti svetu nastal nyní ...“ Za oknom sa z neba sypú milióny snehových vločiek. Sú Vianoce a ja ich mám zrazu plnú náruč.

„... Lebo chlapec sa nám narodil, daný nám je syn, na jeho pleciah spočíva vláda a volajú ho: Obdivuhodný Radca, mocný Boh, večný Otec, Knieža pokoja.“ (Iz.9)

Judita Čemanová

Od novej úrody po Nový rok

Žatva a následný zber úrody boli radostnými prácami a ďakovnými obradmi Bohu za požehnanú úrodu. Aj toto obdobie malo svoje čaro a bolo bohaté na povere. Pri viazaní snopov dávali ženci pozor, aby slama nepukala, lebo vtedy veštila búrku. Prvý snop niesol gazda do stodoly obrátený stebkami dopredu, aby myši nenašli klasy. Z vymláteného obilia rozhodili dve hrste, jednu pre myši a druhú pre vtákov. Pod snopy dávali bylinky posvätené v kostole na sviatok Nanebovzatia Panny Márie, ako ochranu pred ohňom a búrkou. Pri ukladaní snopov nehovorili, aby ich myši nepočuli. Pod prvý snop dal gazda krčiazťok s pálenkou, ktorú vypili po skončení žatvy. Z prvých, najkrajších klasov uvili dievčatá veniec. Po skončení žatvy niesli ženci a žnice tento veniec ozdobený stuhami a polnými kvetmi gazdovi: „Milý pán hospodár, už sme vám požali, všetko čo sme mali, veniec sme uvili a Boha prosili, by vám dal posily. By ste boli toľko rokov zdraví, koľko je v tomto venci trávy. By ste mali toľko pekných dietkov, koľko je vo venci kvietkov. By ste mali toľko meričiek, koľko je vo venci zrníčiek. By ste toľko statku pásol, koľko je vo venci kláskov ...“ Potom veniec pokropili svätenou vodou a zakvačili do komory. Na štedrý večer ho zavesili do izby nad stôl.

Na Vianoce musela byť v dome čerstvá zeleň, stromček alebo aspoň čečina. Stromček zakvačili nad stôl, ktorý mal v miestnosti čestné miesto. Nebolo vhodné naň položiť klobúk, nebudaj si naň sadnúť. Bol prvým kusom nábytku v novom dome, obchádzala ho nevesta, keď prišla do ženichovho domu, pod stôl položili novonarodeniatko, zoškrabávali z neho triesočky na liečenie ... A tak všetko čo bolo na štedrovečernom stole, nad ním, pod ním, pri ňom nadobúdalo magické vlastnosti.

Chlieb zostával na stole od štedrého večera až do Nového roku. Na stole mali byť pokrmy pripravované zo všetkých plodov, ktoré sa na gazdovstve vypestovali. Stôl sa prikryl ľanovým obrusom, obviazal povrazmi alebo reťazou, aby rodina a gazdovstvo v zdraví pokope držalo. Pod obrus gazda rozhodil trochu zrna zo všetkých druhov obilia, pod stôl a na lavice trochu slamy a sena. Pred večerou sa všetci členovia umyli a obliekli do čistých šiat. Ak sa gazda dobre neumyl, riskoval, že jeho obilie napadne sneh. Gazdiná všetko pripravila na stôl, lebo počas štedrej večere nik nesmel odchádzať od stola. Keď bola celá rodina okolo stola, zapálili sviečku a postojacky sa pomodlili. Náš otec potom prečítal niečo z Písma, podakoval Bohu za naše zdravie, za všetko čo sme dosiahli, za to, že sme všetci spolu. Jablko rozkrájal na toľko častí, koľko nás bolo pri stole a rozdal s odporúčaním, aby sme držali spolu. Ak sa niekto stratí, aby si spomenul, s kým jedol na štedrý deň jablko a iste nájde cestu domov. Mamka nám urobila na čelo medové krížiky, aby sme boli dobrí a milovaní. Ak si vraj odložíte do peňaženky šupinu zo štedrovečerného kapra, nikdy nebudete bez peňazí. Pálenky treba vypíť čo najviac, lebo koľko vypijete, toľko krvi vám pribudne. Len neprevráťte fľašu, alebo pohár, ak sa rozbije, do roka zmriete! Ak gazdiná vstane od stola počas večere, kvočky jej nebudú sedieť na hniezdach. Ani laktami sa o štedrovečerný stôl neopierajte, budú vás bolieť celý rok ruky alebo budete lenivý.

V noci zo Silvestra na Nový rok sa statok rozpráva medzi sebou ľudskou rečou. Na Nový rok chodili chlapi vínšovať. Hrávali sa novoročné hry a jedna končí takto: „Premeň sa diabol v hada, zviadol Evu aj Adama. Tu máš Eva toto jablko, veď je ono veľmi sladké. Keď oni ten hriech spáchali, hneď ich z raja von vyhnali. Dal im Pán Boh rýľ, motyčku aj semiačka do uzlíčku. Tu orajte, tu kopajte, tu si chlebič vyhľadajte. Kým si oni vyhľadali, žalostne sa vyplakali. Nech vás chráni večný plameň, až na veky vekov amen!“

Judita Čemanová

Významní kňazi Novohradu:

Zoltán Jozef Belák

Rímskokatolícky kňaz, kapitulný vikár, titulárny opát, publicista Zoltán Jozef Belák sa narodil 13. 12. 1913 v Sklabinej, okres Veľký Krtíš. Štúdium teológie absolvoval v Rožňave, za kňaza bol vysvätený 14. 5. 1939 v Rožňave. Jeho prvým kaplánym pôsobiskom bola Stará Halič. V r. 1940 sa stal kaplánom v Krompachoch, potom v Gelnici. V r. 1941-45 bol správcom farnosti v Gemerskej Polome, Muránskej Hute a Jelšave.

V r. 1945 ho zaistili, v r. 1951 ho Štátna bezpečnosť donútila k spolupráci – podával informácie o vnútrocirkevnom živote. Neúspešne sa pokúšal vymaniť z jej osídliel. Aktívne sa angažoval v Mierovom hnutí katolíckych duchovných *Pacem in terris* ako jeden z jeho zakladajúcich členov, člen jeho celoštátneho výboru, slovenského výboru a predseda diecézneho mierového výboru.

29. 11. 1950 bol vymenovaný za generálneho vikára a stal sa sídelným kanonikom Rožňavskej kapituly. V r. 1952-70 pôsobil ako farár v Lučenci. V r. 1953-56 zastával úrad kapitulného vikára, v r. 1957-69 bol generálnym vikárom a súčasne ho v r. 1962 vymenovali za titulárneho opáta v Rimavských Janovciach. V obrodnom roku 1968 bol vystavený kritike členov Diela koncilovej obnovy a progresívnych katolíckych skupín. Biskup Róbert Pobožný ho k 1. 8. 1969 odvolal z úradu generálneho vikára. Od r. 1970 pôsobil Zoltán Jozef Belák ako správca farnosti v obci Muránska Dlhá Lúka. Po smrti biskupa Róberta Pobožného v r. 1972 ho opäť zvolili za kapitulného vikára, čím prevzal správu Rožňavskej diecézy, ktorú vykonával až do svojej smrti v r. 1988.

Už v počiatkoch normalizácie v r. 1971 patril k zakladateľom Združenia katolíckeho duchovenstva *Pacem in terris*. Stal sa členom federálneho i slovenského predsedníctva tejto organizácie, od r. 1974 pracoval ako stály člen Výkonného výboru Berlínskej konferencie európskych katolíkov a podpredseda kuratória Ústrednej charity na Slovensku. Za túto ústretovú prácu mu v r. 1985 udelili štátne vyznamenanie. V Katolíckych novinách mu v 50-80-tych rokoch publikovali viacero článkov a prejavov, väčšinou podporujúcich vládnucci politický systém.

Zoltán Jozef Belák zomrel v dôsledku autonehody 18. 4. 1988 v Rožňave, pochovaný je v krypte rožňavskej biskupskej katedrály Nanebovzatia Panny Márie.

Podľa Lexikónu katolíckych kňazských osobností Slovenska (BA, Lúč 2000), s. 76-77. spracoval **František Mihály**

Prvý Svetový deň chudobných

Svätý otec František sa na záver Svätého roka milosrdenstva rozhodol ponúknuť Cirkvi Svetový deň chudobných, aby sa kresťanské spoločenstvá na celom svete stávali čoraz viac a čoraz lepšie konkrétnym znakom Kristovej lásky k tým najnúdznejším. Celú Cirkev a tiež mužov a ženy dobrej vôle pozýva, aby sa v tento deň zahľadeli na tých, čo k nim vystierajú ruky, volajú o pomoc a prosia, aby sme s nimi boli solidárni. Sú to naši bratia a sestry, stvorení a milovaní naším jediným nebeským Otcem. Cieľom slávania tohto dňa je v prvom rade povzbudiť veriacich, aby odpovedali na kultúru vyradovania a plytvania a osvojili si kultúru stretania. Zároveň sa pápežova výzva obracia na všetkých ľudí, bez ohľadu na ich náboženskú príslušnosť, aby boli pripravení deliť sa s chudobnými a otvorení všetkým formám solidarity, ktorá je konkrétnym znakom bratstva. Boh stvoril nebo i zem pre všetkých; žiaľ, existujú ľudia, ktorí postavili hranice, múry a ploty, a tak zradili dar pôvodne určený ľudstvu bez akýchkoľvek obmedzení.

Pápež František si želá, aby sa kresťanské spoločenstvá počas týždňa, ktorý predchádza Svetovému dňu chudobných – v tomto roku sa bude sláviť 19. 11. 2017 na 33. nedeľu v Cezročnom období – usilovali vytvoriť viaceré príležitosti na stretnutie, priateľstvo, solidaritu a konkrétnu pomoc. Potom by mohli pozvať chudobných a dobrovoľníkov, aby sa v túto nedeľu spoločne zúčastnili na slávení Eucharistie a tak umožnili na nasledujúcu nedeľu ešte opravdivejšie sláviť sviatok nášho Pána Ježiša Krista, Kráľa vesmíru. Význam Kristovho kraľovania sa totiž naplno zjavuje práve na Golgote, kde Nevinný, pribitý na kríž, chudobný, nahý a zbavený všetkého, stelesňuje a odhaľuje plnosť Božej lásky. Jeho úplná oddanosť Otcovi je nielenže vyjadrená jeho totálnou chudobou, ale zjavuje aj silu tejto Lásky, ktorá ho na Veľkú noc vzkriesi k novému životu.

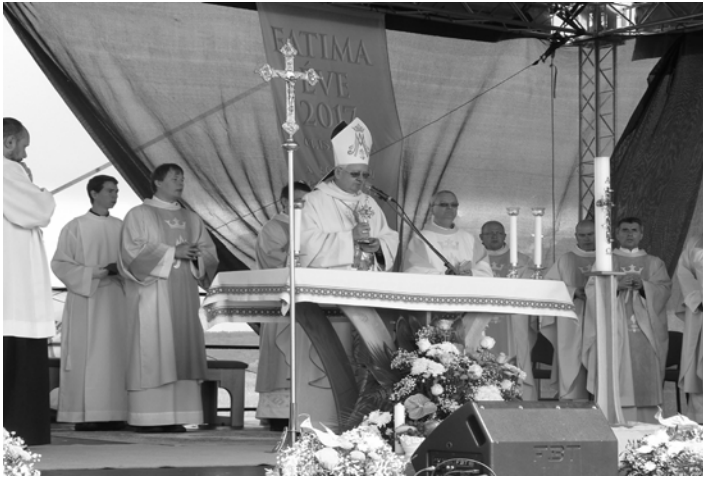

Farnosť Krista Kráľa v Lučenci sa v nedeľu 19. 11. 2017 pripojila k výzve svätého otca Františka a zorganizovala obed pre bezdomovcov, ktorí pravidelne prichádzajú do tejto farnosti prosiť o jedlo. Nateraz nie sú duchovne formovaní tak, aby bolo možné s nimi sláviť Eucharistiu. Dúfame však, že postupom času budú mať väčší záujem aj o dary duchovné. Na obede pre bezdomovcov sa zúčastnilo približne 30 osôb. Aj touto cestou ďakujeme všetkým členom farskej rodiny z Rúbaniska, ktorí pomohli zrealizovať túto akciu, organizovanú vôbec po prvýkrát.

František Mihály

Mariánsky deň Rožňavskej diecézy v Boľkovciach

13. mája 2017 uplynulo 100 rokov od zjavení Panny Márie vo Fatime. Pri tejto príležitosti sa na Boľkovskom letisku neďaleko Lučenca uskutočnil Mariánsky deň Rožňavskej diecézy. Zúčastnilo sa na ňom približne

3000 veriacich. Bohatý duchovný program naplnil srdcia veriacich duchovnou radosťou a útechou. Program sa začal 09,15 hod. sprievodom so sochou Panny Márie. Po ňom nasledovala Fatimská pobožnosť, do ktorej sa zapojili všetci zúčastnení veriaci pod vedením pána biskupa Mons. Stanislava Stolárika.

Ďalším bodom programu bola Mariánska akadémia, ktorú pripravili deti z Cirkevnej ZŠ Dvorníky, ako aj deti z Cirkevnej ZŠ sv. Jána Bosca a Cirkevnej ZUŠ z Lučenca. Na slávnostnej sv. omši pán biskup vyzdvihol silu modlitby sv. ruženca, ktorú odporúčal spoločne sa modliť aj v rodinách. Osobitne zdôraznil, že modlitba sv. ruženca je mocnou zbraňou proti úkladom diabla.

Po obedňajšej prestávke si veriaci mali možnosť vypočuť koncert s názvom Totus Tuus v prednese orchestrálneho zboru z Brezna. Po korunke Božieho milosrdenstva sa prítomní so šatkami v ruke lúčili s Pannou Máriou. Tento deň bol dňom veľkých milostí, kedy mnohí veriaci mohli vo svojom srdci zažiť prítomnosť Panny Márie, ktorá ich zjednotila v jednu veľkú duchovnú rodinu.

sr. Kinga Vargová, CJ

Zasvätenie Rožňavskej diecézy Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie

V sobotu 14. októbra 2017 Rožňava privítala vyše 3000 pútnikov z farností diecézy, ale aj z iných miest Slovenska na slávnosti Zasvätenia Rožňavskej diecézy Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie. Zasvätenie Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie bolo vyvrcholením deväťmesačnej prípravy, ktorá začala 15. januára 2017, kedy bola z Katolíckej základnej školy sv. Jána Nepomuckého v Rožňave, z kaplnky Najsvätejšieho Srdca Ježišovho prenesená socha Fatimskej Panny Márie do rožňavskej Katedrály Nanebovzatia Panny Márie, aby odtiaľto diecézny biskup Mons. Stanislav Stolárik zahájil putovanie sochy Panny Márie po všetkých farnostiach diecézy.

V tento slávnostný deň 14. októbra bol pripravený na námestí v Rožňave, kde prebiehala celá slávnosť, bohatý duchovný program. Začal prenesením putovnej sochy Fatimskej Panny Márie z blízkeho kostola sv. Anny. Nasledovala pobožnosť fatimskej soboty, po ktorej sa slávila svätá omša za účasti kňazov diecézy, ktorí prišli so svojimi veriacimi. Plný bol autobus aj s veriacimi z lučenských farností. Svätej omši predsedal diecézny biskup Mons. Stanislav Stolárik, ktorý vo svojej homílii, okrem iného položil otázku: „Ako sme prežili, preživali Rok Fatimy, nechali oslovovať ponukami, ktoré nám boli predkladané?“ Opäť pripomenul, čo nám povedala Panna Mária: „Moje nepoškvrnené srdce zvíťazí“, ale je potrebné modliť sa ruženec, konať pokánie, zasvätiť sa Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie, lebo od toho závisí pokoj a mier vo svete. Vyzýval, aby padli v nás múry, ktoré bránia väčšiemu prieniku Boha do nášho života. Hovoril o zázraku, ktorý sa môže udiť v nás cez modlitbu ruženca. Rožňava má byť mesto ruženca a diecéza má byť diecéza ruženca a je na každom jednom z nás, ako sa do tohto zapojí; aby tu nebol nikto ani v meste ani v diecéze, kto sa nevie modliť ruženec a nemodlí sa ruženec.

Fatima nie je jednoduchá záležitosť, to je nastúpená cesta a deväťmesačné obdobie, ktoré uzatvárame zasvätením Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie, neznámená koniec, ale pokračovanie. V modlitbe pobožnosti prvých sobôt budeme v diecéze pokračovať, ony nemôžu pre nás skončiť. Je známy výrok, že Fatima nepovedala posledné slovo. Nepovedala, lebo do konca sveta bude platiť potreba pokánia, modlitby a potreba zasvätenia. To je už však na každom jednom z nás – každý jeden hovoríme to posledné slovo Fatimy, cez modlitbu za seba, modlitby svätého ruženca za obrátenie hriešnikov, aj za všetkých iných.

V závere svätej omše sa konal úkon zasvätenia Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie, ktorú dialogicky predniesol diecézny biskup Mons. Stanislav Stolárik a všetci prítomní. Po skončení modlitby otec biskup zavesil na ruky putovnej sochy Fatimskej Panny Márie srdce, do ktorého deň predtým, v deň stého výročia posledného fatimského zjavenia vložil stuhu, na ktorej sú napísané mená všetkých farností, rehoľných spoločenstiev a ostatných zasvätených, teda do Srdca Panny Márie takto symbolicky vložil všetkých ľudí patriacich do diecézy.

O 14,00 hod. nasledoval program, v ktorom vystúpili deti z KZŠ sv. Jána Nepomuckého z Rožňavy, operná speváčka Brigita Tivadarová a apoštolské sestry z Rodiny Panny Márie. Všetky vystúpenia prispeli k slávnostnej a sviatočnej atmosfére dňa. K záveru programu nasledovala tombola, kde hlavnou cenou bol pútnický zájazd do Svätej zeme. Potom sme sa všetci spoločne pomodlili Korunku Božieho milosrdenstva, nasledovalo eucharistické požehnanie, ktoré všetkým prítomným udelil otec biskup. Záverečnou chvíľou programu celodennej slávnosti bola krátka pobožnosť rozlúčky so sochou Panny Márie, ktorá bola následne v slávnostnom sprievode prenesená do kaplnky KZŠ, z ktorej pred deviatimi mesiacmi odišla na svoju púť diecézou.

Ervin Jakubec

Duchovné cvičenie na Osuší

Pred začiatkom nového školského roka sa v dňoch 24. – 25. augusta 2017 všetci pedagogickí i nepedagogickí zamestnanci Cirkevnej ZŠ sv. Jána Bosca i Cirkevnej ZUŠ v Lučenci utiahli na tiché a pokojné miesto do prírody, na Osušie, aby tu v Pánovej blízkosti načerpali nové sily a obnovili sa vo viere, nádeji a láske. O duchovný program sa postaral nový lučenecký pán farár Mgr. Slavomír Marko v spolupráci s duchovným školy Mgr. Mariánom Krupčiakom. Opäť sme si utužili vzťahy nielen s Bohom, ale aj medzi sebou navzájom. Bol to hlboký nádyh pre lepšiu službu Bohu i našim žiakom.

sr. Kinga Vargová, CJ

Zo života Cirkevnej ZUŠ v Lučenci

Rozhovor s pánom Gabrielom Nagyom, riaditeľom Cirkevnej ZUŠ

Pán riaditeľ, mohol by si úvodom tohto rozhovoru stručne predstaviť Cirkevnú základnú umeleckú školu (ZUŠ) v Lučenci?

Cirkevná ZUŠ v Lučenci predstavuje jedinú vzdelávaciu inštitúciu novohradského regiónu v oblasti umeleckého vzdelávania, ktorá je v zriaďovateľskej pôsobnosti Rímskokatolíckej cirkvi Biskupstva Rožňava. Je úctyhodné a chvályhodné, že katolícka cirkev myslí na všeobecnú vzdelanostnú úroveň detí a mládeže nielen v oblasti základného školstva, ale aj v oblasti umeleckého vzdelávania. Naša škola vznikla rok po založení Cirkevnej základnej školy sv. Jána Bosca – v r. 2004. Zakladajúcimi členmi školy boli vtedajší pedagógovia základnej školy pani Katarína Acélová, ktorá do r. 2011 vykonávala aj funkciu zástupkyne riaditeľa, Mgr. Marta Látková a PhDr. František Mihály. Od r. 2011 som bol na základe konkurzného konania menovaný do funkcie zástupcu riaditeľa školy pre sekciu umeleckého vzdelávania. V tom čase škola tvorila ešte súčasť CZŠ sv. J. Bosca vo forme spojenej školy. Na základe legislatívnych zmien a nárastu počtu žiakov, ako na kmeňovom pracovisku, tak aj na elokovaných pracoviskách v Brezničke, Haliči a Divíne, škola nadobudla právnu subjektivitu od 1. 1. 2014. Stala sa samostatným subjektom s vlastnou existenčnou platformou a programom.

Kolko pedagógov v súčasnosti pôsobí na škole a ktoré predmety vyučujú?

V súčasnosti škola nadobudla stabilné postavenie v silnom konkurenčnom prostredí, pretože dokázala obhájiť svoju existenciu popri dvoch ďalších umeleckých školách v meste Lučenec. Na tomto mieste by som preto rád vyzdvihol kvalitne odvedenú pedagogickú činnosť s dôrazom na správnu motiváciu a humánny prístup učiteľov ku žiakom. Napriek tomu, že sme súčasťou siete škôl a poskytujeme plnohodnotné umelecké vzdelávanie, táto forma vyučovania nie je pre žiaka povinná a kedykoľvek sa môže rozhodnúť pre zmenu. Naša škola v súčasnosti zamestnáva 14 pedagogických pracovníkov v hudobnom, výtvarnom a literárno-dramatickom odbore. Okrem tanečného odboru pokrývame všetky frekventované vyučovacie predmety a samozrejme sa snažíme obohacovať vyučovací proces o stále nové prvky ako reakciu na vonkajšie podnety. Spolupracujeme s mnohými inštitúciami mesta Lučenec – obe farnosti mesta Lučenec, NMG Lučenec, domovy dôchodcov, Mestský úrad Lučenec, Novohradská knižnica, okolité obce a i. Snažíme sa promptne reagovať na ich požiadavky v oblasti kultúry a poskytnúť im tak plnohodnotný tematický program.

O duchovný rozvoj našich detí sa zároveň starajú dp. Marián Krupčiak – duchovný otec školy a dp. Slavomír Marko – správca farnosti Lučenec-Mesto.

Dôležitou kapitolou sú priestory školy. Pod jednou strechou tu sídlia dve školy ...

Na ulici T. G. Masaryka 9 sídlime spoločne pod jednou strechou s Cirkevnou základnou školou sv. J. Bosca, popri ktorej funguje aj školský klub detí. Predstavujeme tak celodennú starostlivosť o dieťa, čo môže byť v dnešnej hektickej dobe pre rodičov veľkou devízou. Budova školy prešla komplexnou rekonštrukciou a ponúka tak vysoký štandard v oblasti materiálno-technického vybavenia pre žiakov. Moje poďakovanie patrí všetkým tým, ktorí sa na tejto neľahkej úlohe spolupodieľali. Chcel by som zároveň podotknúť, že pri súčasnom počte žiakov by pedagogický kolektív privítal viac samostatných priestorov pre individuálne vyučovanie. Súvisí to najmä s požiadavkou rodičov detí predškolského veku realizovať vyučovanie v CZUŠ hneď po skončení vyučovania CZŠ pred 14,00 hodinou.

Do ktorých súťaží a mimoškolských podujatí sa škola zapojila v poslednom období?

Škola sa i napriek svojmu mladému veku snaží aktívne zapájať do súťaží organizovaných jednak doma, na Slovensku, ako aj v zahraničí. Rád by som spomenul ocenenie na Celoslovenskej súťaži v hre na organ, kde sme získali titul absolútneho víťaza, Pódium mladých umelcov v komornej hre, kde sme obdržali tiež titul absolútneho víťaza. Ďalej je to Medzinárodná klavírna súťažná prehliadka v Maďarsku, pripravovaná Medzinárodná prehliadka speváckych zborov v Prahe ... Ocenenia získali i žiaci výtvarného odboru v Poľsku, v ďalších medzinárodných a domácich súťažiach ako Paleta mladých umelcov, Svet fantázie, Vesmír očami detí a pod. Mimoškolské podujatia absolvujeme v nadväznosti na pozvania od rôznych kultúrnych inštitúcií približne 30-krát ročne. Naši pedagógovia a niektorí žiaci pôsobia v kostoloch ako organisti na sv. omšiach alebo dopĺňajú svojím spevom či hrou na hudobné nástroje chrámové podujatia.

Čo by si v budúcnosti chcel na škole zmeniť, zlepšiť?

Ja pevne verím, že viera v Pána Boha, naše prosby, poďakovania a modlitby napomôžu, aby boli obe naše inštitúcie požehnané. Aby triedy boli aj v budúcnosti naplnené deťmi, ktoré budú s radosťou prichádzať na vyučovanie, pretože niekde v hĺbke duše cítia rozmer katolíckej školy, prinášajúcej do dnešnej doby trochu viac kresťanskej viery než len štandardné vzdelávanie.

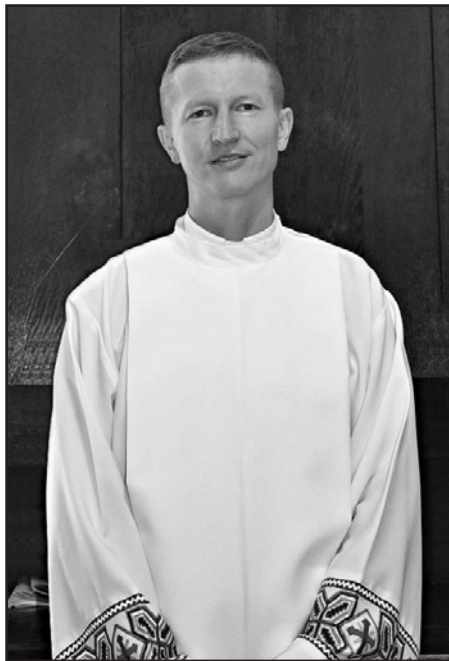
František Mihály

Slavomír Marko:

„Všetko na väčšiu česť a slávu Božiu“

Rímskokatolícky kňaz **Mgr. Slavomír Marko** sa narodil 31. 7. 1980 v Lučenci. Základné vzdelanie získal v r. 1986-94 na ZŠ v Divíne.

Gymnázium navštevoval v r. 1994-98 v Lučenci, maturoval v triede PhDr. Hedvivy Kanátovej. V r. 1998-2004 študoval v Kňazskom seminári biskupa Jána Vojtaššaka v Spišskom Podhradí. Za kňaza bol vysvätený 21. 8. 2004 v Divíne. Ako kaplán pôsobil v r. 2004-07 v Rožňave a v r. 2007-08 v Lučenci. Farským administrátorom bol v r. 2008-11 v Hosticiach a v r. 2001-17 v Pohorelej. Od 1. 7. 2017 pôsobí ako farský administrátor vo farnosti Lučenec – Mesto.

Dôstojný pán farár, pristavme sa úvodom nášho rozhovoru pri podnetoch, ktoré vás priviedli k povolaniu kňaza ...

Svätý Otec Ján Pavol II. podľa mňa vyjadril najlepšie podstatu povolania ku kňazstvu slovami: „Je to dar a tajomstvo.“ Je to dar, ktorý udeľuje Boh, lebo nie my sme si vyvolili jeho, ale On nás. A zároveň kňazstvo je tajomstvo ... Konkrétne u mňa – sme piati bratia – rodičia sa nás snažili rovnako vychovať a prečo som práve ja kňazom, to je tajomstvo aj pre mňa, ktoré sa dozviem od Pána Boha asi až vo večnosti. Podľa mojej mienky mi kňazstvo mohli vyprosiť moja mama, pán dekan Konštantín Loja, ktorý pôsobil u nás v Divíne takmer 27 rokov a ktorý ma pokrstil i priviedol k oltáru. On sa stále modlil za nové povolania. Nechcem zabudnúť ani na kaplánov, ktorých sa vystriedalo v Divíne niekoľko. Zároveň platí – koľko ľudí, toľko ciest ku kňazstvu. Ja som túžil stať sa kňazom už od detstva, s tým som išiel aj na Gymnázium. Keď však nastal čas rozhodnúť sa podať si prihlášku na Vysokú školu, bol to aj čas boja a trošku aj krízy – chcem to len ja, alebo ma skutočne volá Boh?

Ako si spomínate na vaše teologické štúdiá?

Na seminár v Spišskom Podhradí mám len tie najlepšie spomienky – od duchovného života, cez priateľstvá, rôzne úsmevné príhody. Napríklad hneď na začiatku mi trvalo 3 dni, kým som pochopil, že po večernej modlitbe má byť v celom seminári silencium, čiže mlčanie, ticho. Ja som si spokojne rozprával, až potom mi jeden bohoslovec povedal, že až do raňajok nasledujúceho dňa máme držať mlčanie. Samozrejme nástup do seminára znamenal dosť veľkú zmenu štýlu života. Napríklad dovtedy mi v televízore neušiel žiadny hokej ani futbal, musel som ich pozerieť. Veľakrát som sa pohádal s bratmi, keď chceli niečo iné pozerieť a zrazu v seminári sa mohli pozerieť v televízii len správy od siedmej do ôsmej večer. Ale po mesiaci som si zvykol a postupne prichádzal na to, na aké zbytočnosti som bol naviazaný. Ale nakoniec mi predstavení dovolili chodiť hrať futbal aj súťažne, tak som 5 rokov hrával 5. ligu za Spišské Podhradie. Byť v seminári znamenalo aj veľkú milosť prehliabť si svoj duchovný život, svoj vzťah s Bohom. Keď nad tým niekedy uvažujem a uvedomím si, že „bežní“ veriaci (laici) nemali takú milosť a toľko času modliť sa, stráviť viac času s Bohom, prijímať vedomosti o ňom, až sa hanbím, ako málo na živote nás zasvätených vidieť šesťročnú seminárnu formáciu, ba niekedy nás veriaci ešte prevyšujú hĺbkou svojho vzťahu k Bohu. Z toho mi vychádza, že byť v seminári je veľká Božia milosť, ale i veľká zodpovednosť. Ako to väčšinou v živote chodí, keby som mal terajší rozum a mal možnosť vrátiť sa do seminára, určite by som sa môj pobyt v seminári snažil využiť zodpovednejšie.

Mohli by sme si teraz priblížiť vašu pastoračnú činnosť v Pohoreleji?

Po troch rokoch pôsobenia v Hosticiach, kde som mal v týždni 10 ľudí na sv. omši, som prišiel do Pohorelej, kde bol plný kostol veriacich. Na kostole je vždy najkrajšie, keď je plný veriacich ... A na dedine je to ešte viac rodinnejšie, pretože tam kňaz pozná väčšinu osadenstva. Je tam krásna príroda, ľudia pekne spievajú a ja som sa tam zaľúbil do miestneho folklóru. No a ako v každej farnosti, aj tu som zanechal kus svojho srdca.

Okrem kňazstva sa venujete aj športovej činnosti ...

Na dedine a pri 4 bratoch to bolo prirodzené, že sme skoro každý deň hrali futbal. A ten ma sprevádza aj v kňazstve, keď som doteraz hrával futbal za rodný Divín až donedávna. Pred 2 rokmi som si „odtrhol“ achilovku, odvtedy trošku menej behám za loptou. V Lučenci je ešte menej času na futbal, ale snáď sa to časom zlepši a dáme dokopy nejakú partiu, s ktorou by sme si aspoň raz do týždňa zahráli futbal :-)

S akými predsvzatiami prichádzate do Lučenca?

Svätý Ignác z Loyoly, môj patrón, sa riadil životným heslom, ktoré som si osvojil aj ja: „Všetko na väčšiu česť a slávu Božiu.“ Kiežby som svojou kňazskou službou čo najlepšie naplnil tento cieľ aj v tejto farnosti. Svoju kňazskú službu zverujem Panne Márii, patrónke Lučenskej farnosti.

František Mihály

MODLITBA ZA NENARODENÉ DETI

Dušíčkové obdobie nás všetkých spája do jednoty modlitby za našich drahých zosnulých. 2. november je tiež aj pamiatkou tých najbezbrannejších, najnevinných, ktorí zomreli pri umelom alebo spontánnom potrate. V tento deň sme sa spoločne boli pomodliť pred nemocnicou v Lučenci. Kráčali sme mestom so zapálenými sviečkami a prosili našu MATKU BOŽIU MÁRIU, aby sme každý vo svojom povolaní vydávali svedectvo o kráse, vznešenosti a dôstojnosti ľudského života od počatia až po prirodzenú smrť.

Spolu s našimi duchovnými otcami sme „Korunkou Božieho milosrdenstva“ vyprosovali milosť pre lekárov a zdravotných pracovníkov, ktorí asistujú pri usmrcovaní počatých detí. Pieseň o „MALOM ANJELOVI“ nám umožnila pocítiť realitu krutosti potratu, ktorá sa týka nás všetkých. Zavládlo ticho a smútok, ale zároveň aj nádej a radosť z toho, že smrťou život nekončí. Boh sa nám prihovára hlbokou láskou a miluje nás každého. Ďakujeme TI BOŽE, že si nám dal veľký dar „DAR ŽIVOTA“.

Veľká vďaka patrí všetkým, ktorí sa prišli s nami pomodliť. Pán Boh zaplat' za finančné dary zo zakúpenia sviečky. Rozdali sme 300 „sviečok za nenarodené deti“ a suma činila 410, 80 eur, ktorá je odosielaná na konkrétnu pomoc, projekty a kampane v oblasti základného ľudského práva – práva na život, na ľudskú dôstojnosť v spoločenskom priestore a podpory rodiny ako optimálneho miesta pre ochranu a rozvoj ľudskej osobnosti.

Ďakujeme.

Viac sa dočítate na www.forumzivota.sk

Katarína Urbančoková

A LELKEK MEGKÜLÖNBÖZTETÉSE LOYOLAI SZENT IGNÁC SZERINT 2.

Az előző elmélkedésünkben a jó és a rossz lelkek megkülönböztetéséről volt szó. Konkrétan arról, hogy a gonosz lélek három alapszempontban kísérti az embert, amelyeken keresztül elvezeti őt minden más bűnre. Ezek a következők: 1. gazdagság, 2. tisztelet – hírnév, 3. kevélység. Míg ennek ellenében Jézus három dolgot tanácsol, amelyek elvezetik az embert az összes többi erényre: 1. szegénység, 2. sértések, 3. megvetés – megaláztatás.

A keresztény ember akkor éli meg helyesen a hitét, ha napról napra igyekszik hasonlóbba válni Jézus Krisztushoz, az ő Mesteréhez. A gonosz lélek viszont ebben az igyekezetében minden lehetséges módon meg akarja akadályozni. Ezért nagyon oda kell figyelnie a belső érzéseire, vagyis a lelki megmozdulásaira, melyek által a jó lélek a jóra ösztökéli a hívő embert a gonosz pedig a bűnbe hajszolja.

A jó és rossz lelki megmozdulások származhatnak saját bensőnkből, vagy rajtunk kívülről – embertársainktól, vagy az emberinél nagyobb hatalomtól (a Szentlélektől, vagy a gonosz lélektől). Szeretném most bemutatni szt. Ignác két alapelvét:

1. Alapelv. Amikor bűnös életet élünk, vagy életünknek csak egyetlen területéről is kizárjuk Istent, a gonosz lélek lusta önelégültséget szokott kelteni. Egyben megtölti képzeletünket mindenféle érzéki örömmel és így nem is vágyunk arra, hogy megváltoztassuk életünk rossz irányát. A jóra indító lélek viszont megpróbálja beláttatni velünk, milyen abszurd irányt vett életünk. Időről-időre nyugtalanságot ébreszt bennünk, amit lelki ismeretfurdalásnak, vagy büntudatnak nevezhetünk (LGY 314).

2. Alapelv. Amikor feltett szándékunk, hogy helyes és jó életet éljünk, és arra törekszünk, hogy kövessük Isten vezetését az életünkben, a gonosz lélek elénk tárja az életszentségben megélt jó étellel járó összes problémát és nehézséget. Megpróbál hamis szomorúságot kelteni a dolgok miatt, amelyekről le kell majd mondanunk. Aggodalmat kelt állhatatosságunk felől és felidezi gyöngeségünket. Számatlan akadályt tár elénk, próbál elbátorítani és csalással elijeszteni bennünket a krisztusi életben való növekedéstől.

A jóra indító lélek viszont erősít és bátorít, vigasztal és lelkesít, békét hoz és néha szilárd elhatározásra indít. A jó életvezetés, vagyis az életszentségre való törekvés, örömet és vidámságot ad és akadályok nem tűnnek olyan félelmetesnek, hogy ne tudnánk szembesülni velük és legyőzni őket. A jóra indító lélek így segíti a helyes úton járó ember növekedését az Úrban (LGY 315).

Vizsgáljuk meg tehát lelkiismeretünket e két alapelv szerint, hogy milyen irányban halad az életünk. Kívánom mindannyiunknak, hogy mindig a jó lélek vezetésére hallgassunk és el tudjuk vetni a bűnre csábító sugallatokat, hogy megélhessük a tiszta lelkiismeret örömét és vigaszát ne csak Karácsonykor, hanem az év minden napján.

Varga Kinga, CJ nővér

Zarándoklat Szentkútra, a Nagyboldogasszony főbúcsúra

Minden évben várva várjuk ezt a búcsút, amelyre 2017. augusztus 12-én került sor. Reggel fél nyolckor indultunk a városi templomtól, utána felvettük a fülekpüspöki, bénai és a ragyolci zarándokokat. Megérkeztünk Szentkútra,

ahol az új házfőnök fr. Orosz Lóránt, OFM fogadott bennünket és ellátott kellő információkkal. Az ünnepi szentmise 11 órakor kezdődött a Lourdes-i barlangnál.

Főtisztelendő Bosák Nándor püspök atya tíz pap jelenlétében celebrálta a szentmisét. Szentbeszédében a búcsújárásról és a zarándoklatról beszélt. Életünk folyamán mi mindig haladunk tovább-tovább a mennyország felé. Egy-egy kiválasztott hely mint a zarándoklat is ennek az energiaforrása. Az üdvösség útját járjuk, ezen haladunk előre. Nagyboldogasszonyunkat Isten kiválasztotta, hogy az Üdvözítő édesanyja legyen, majd a földi élet végén Szent fia felvette a mennybe testestől-lelkestől. A feltámadást Jézus Krisztus szerezte meg az emberek számára. Először Jézus támadt fel, aztán pedig a Szűzanya lett a mennyország része. Nekünk a földi lét szennyét le kell mosnunk ezért tisztulásra van szükségünk. Mária egész élete menybevezető volt. Benne látjuk a földi egyház megdicsőülését. Máriát kell követnünk, így jutunk el mi is az üdvösségre. Ez a búcsú személyes találkozás Istennel Szűz Máriának a palástja alatt.

A szentmise végén szentségi körmenetben vonultunk az oltáriszentség után. Délután két órakor litánián vettünk részt a szabadtéri oltárnál. Ezután Mária-köszöntő énekek hangzottak el, amíg nem kezdődött az ünnepi szolozsma.

Az este hatkor kezdődő szentmisét Antal ferences atya celebrálta még három atyával közösen. A szentbeszédéből: Mária a bizalom jele, kérjük közbenjáró segítségét. Krisztus követésében vezet bennünket. Az elmúlásról - Isten megmutatta a halál aratott győzelmét, ezért nem kell félni az elmúlástól. Mária elszenderülését szemléljük. Halálában megmutatkozik büntelensége. Sz. Ferencnél a halál nővéreként jelenik meg. Ő megélt azt, hogy nem félt a haláltól. A bűntől kell félni, ami elszakít az Istentől. Amikor Jézus közel van az emberekhez, Mária is közel van. Mária megdicsőülése jelzi a mi megdicsőülésünket is.

Köszönjük Szűzanyának ezt az emlékezetes szép napot. Hála érte!

Lados Ágnes, FVR

Fájdalmas Szűzanya búcsúja Gyöngyösön

A főprogram vasárnap 2017. szeptember 24-én reggel hat órakor kezdődött szolozsmával, utána szentmise következett. Fél kilenctől a máriás csoportok beköszöntése történt a templomban. Ebben már mi losonciak, fülekkovácsiak, sídiek, fülekiek, ragyolciak is részt vettünk imákkal, énekekkel. Kint a templom melletti szabadtéri oltárnál fr. Posztós Erik, OFM atya, Losonc - Fülek ferences testvéri közösség lelki asszisztense volt, aki jelenleg rendház főnök, plébános a gyöngyösi ferences kolostorban.

Csaknem ötezen vettek részt ezen a búcsún. Nagy örömünkre szolgált, hogy Losoncról Mag Tamás atya is velünk tartott. Az ünnepi szentmise tíz órakor kezdődött, melyet Snell György püspök atya a Szt. István bazilika plébánosa a Szent jobb öre celebrált tizennégy paptársával.

Pár gondolat a szentbeszédéből, amit a püspök atyától hallottunk. Isten az embert boldogságra teremtette. Akkor tudunk igazán boldogok lenni, ha szeretünk. A hit és a szeretet összekapcsolása misztériumot teremt. A Szűzanya a megaláztatások sorozatát szenvedte. Boldogság számára Jézus utolsó mondata. Mária az egyház anyja. Ma ünnepeljük az ő szenvedését, ami mindnyájunknak fájdalmas. Az ember akkor lehet boldog, ha hisz. A hit és a szeretet is törekény kincs. Vigyázni kell reá. Szűzanyánk mindnyájunk édesanyja. Legyünk szeretetben boldogok és mindenképp felett szeressük a Szűzanyát. El ne maradjon az imádság és a vasárnapi szentmise. Fájdalmaink legyenek megszenteltek a szeretetben.

A szentmise után szentségi körmenetben vettünk részt. Ebéd után fél háromkor loretói litánián vettünk részt a templomban. Elkövetkezett az a pillanat, amikor a többiek után felsorakozva nekünk is búcsút kellett vennünk itt a Szűzanyától. Tamás atya áldásával indultunk kifelé a templomból. A templom előtt nem kis örömünkre Erik atya várt minket egy kis beszélgetésre, búcsúzkodásra. Így az Ő áldása is kísért minket a hazafelé vezető úton.

Fontos együvé tartozni, hagyományainkat őrizni! Ragaszkodjunk ezekhez, hiszen megtartanak minket az üdvösség útján és nem hagynak eltántorodni hitünkötől!

Lados Ágnes, FVR

Výlet na Červenú Skalu a Kráľovu hoľu

Dňa 29. 8. 2017 sme sa my, veriaci z farnosti Lučenec-Mesto pod vedením pána farára Slavomíra Marka zúčastnili na celodennom výlete na Červenú Skalu a Kráľovu hoľu. Vyrazili sme ráno o siedmej hodine cez Tisovec a Muráň do Červenej Skaly. Tu nás privítal miestny pán farár a niekdajší duchovný cirkevných škôl v Lučenci vdp. Róbert Sarka. Spolu s ním a s našimi kňazmi tu bola odslúžená sv. omša, v homílii ktorej nás pán farár Sarka duchovne povzbudil.

Po tejto milej návšteve nás čakal ďalší zaujímavý bod programu a to výstup na všetkým Slovákom známu a srdcu blízku – Kráľovu hoľu. Východiskovým bodom bola rázovitá obec Šumiac, odkiaľ nás čakalo už len stúpanie do kopca. Vekové zloženie našej skupiny bolo veľmi pestré – od najmladšej 3-ročnej Aničky až po dôchodcov nad 70 rokov.

V polceste nám dobre padla prestávka na horskej chate. A tu nás čakalo prekvapenie. V prvom rade neskutočne milý personál nám pripravil pohostenie vo forme chutného obeda, ku ktorému nám vyhrával harmonikár sprevádzaný spevom krojovaných žien z farnosti Pohorelá, v ktorej predtým pôsobil náš pán farár Marko. Takto posilnení sme pokračovali vo výstupe až na vrchol. Odmenu nám bola krásna panoráma takmer polovice Slovenska.

A aký by to bol výstup, keby sme si na vrchole všetci spoločne nezaspievali známu pieseň „Na Kráľovej holi ...“. Za týmto nás čakal už „len“ zostup do Šumiaca a cesta domov. Tento výlet plný zážitkov a dojmov sa šťastne skončil vo večerných hodinách.

Na záver ďakujeme Pánu Bohu za nádherne prežitý deň.

Julianna Danková

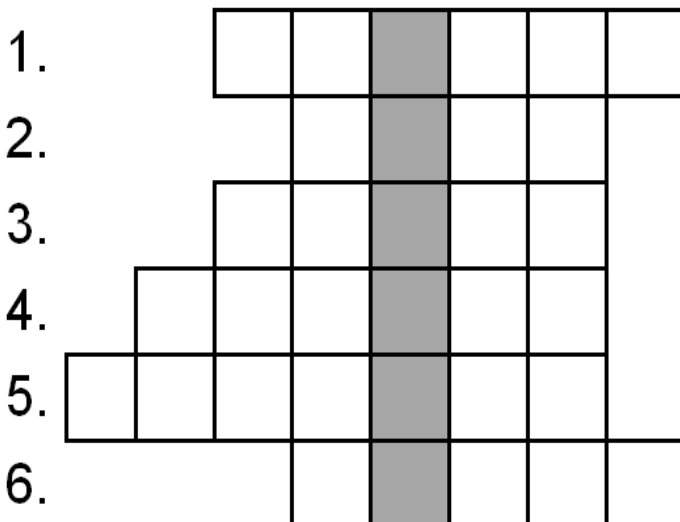
Medzinárodný festival adventnej a vianočnej hudby

V dňoch 1.-2. decembra 2017 sa v hlavnom meste Českej republiky v Prahe uskutoční už 27. Medzinárodný festival adventnej a vianočnej hudby s cenou Petra Ebena, nad ktorým prevzalo záštitu hlavné mesto Praha. Vystúpia tu spevokoly z Talianska, Rumunska, Lotyšska, Poľska, Nórska, Česka a Slovenska. Dôležitou správou je, že na tomto festivale sa predstavia aj Chrámový zbor Campana a staršie speváčky z detského speváckeho zboru Campanella z Brezničky, ktoré patria pod Cirkevnú ZUŠ v Lučenci. Dirigentkou oboch spevokolov bude Mgr. Terézia Kelementová. Ich súťažným dňom bude sobota 2. 12. 2017, súťažným miestom zasa koncertná sála Pražského Hlaholu na Masarykovom nábřeží neďaleko Národného divadla.

Festival je určený amatérskym speváckym zborom, jeho súčasťou je hodnotená súťažná prehliadka. Ťažisko spočíva na prezentácii duchovnej hudby, najmä skladieb adventného a vianočného obdobia. Festival je jediným v Českej republike, na ktorom sa udeľuje Cena Petra Ebena. Súťaž bude hodnotiť medzinárodná porota, zložená z popredných hudobných odborníkov. Zúčastnené zbory budú vystupovať aj pre verejnosť na rôznych miestach a v kostoloch Prahy. Vyvrcholením celého festivalu bude spoločný koncert všetkých zúčastnených zborov na Staromestskom námestí.

Milí čitatelia, v čase, keď budete čítať tieto riadky, budú už známe výsledky tohto medzinárodného pražského festivalu. V tejto chvíli (časopis vychádza s určitým predstihom) zaželajme našim spevákom i speváčkam z Brezničky veľa tvorivých síl i úspešnú reprezentáciu Slovenska v zahraničí.

František Mihály

KRÍŽOVKA

1. Jeden z archanjelov
2. Brat Ábela
3. Jeden z apoštolov
4. Biblické mesto, kde kázal prorok Jonáš
5. Syn kráľa Dávida, obdarený veľkou múdrosťou
6. Biblický zázračný pokrm Izraelitov na púšti

Tajnička ukrýva názov jedného z najznámejších katolíckych pútnických miest na svete.

Ervín Jakubec

Cirkevná ZUŠ na opere v Košiciach

Cirkevná základná umelecká škola (CZUŠ) v Lučenci v spolupráci so Združením rodičov školy pri CZUŠ zorganizovali v piatok 16. júna 2017 zájazd do Štátnej opery v Košiciach. Podujatie bolo určené ako dar rodičovského združenia pre tohtoročných absolventov našej školy. Z bohatej ponuky košického divadla sme si vybrali dve operné jednoaktovky od talianskych skladateľov – Pietro Mascagni: Sedliacka časť a Ruggiero Leoncavallo: Komedianti. Voľné miesta v autobuse sme doplnili dospelými veriacimi či ďalšími záujemcami o vážnu hudbu.

Absolventi školy i mnohí dospelí boli uveličení monumentálnou stavbou budovy divadla ako i nádhernou vnútornou architektúrou hľadiska i javiska. Viacerí absolventi boli na podobnom podujatí po prvýkrát vo svojom živote. Obecenstvo, ktoré zaplnilo hľadisko temer do posledného miesta, už netrpezlivo očakávalo začiatok predstavenia. Po chvíli zaznela z orchestra nádherná hudba, ktorá dávala tušiť, že sa bude diať niečo mimoriadne dramatické.

Obe opery patria do obdobia verizmu. Verizmus (tal. *il vero* – pravda) je neskororomantický operný štýl, ktorý sa opieral najmä o súčasné námety, išiel za naturalistickou pravdou, zobrazoval plačlivo dojímavé príbehy, pudovú vášnivost, výstredné emócie, súbje, vraždy, popravu ... Hudobná reč veristov sa vyznačuje inštrumentálnymi efektmi, zrozumiteľnou rytmikou či výrazne exponovanou melodikou. Medzi hlavných predstaviteľov operného verizmu patria Pietro Mascagni, Ruggiero Leoncavallo, no najmä Giacomo Puccini. Na tomto mieste sa patrí pochváliť celý operný súbor košického Štátneho divadla, ktorí nám pripravil skutočne prekrásny a hodnotný umelecký zážitok.

František Mihály

Pannonhalma potešila našu dušu i telo

V sobotu 24. júna 2017 sa skupina pútnikov i cestovateľov z Lučenca a okolia vybrala na jednodňový duchovno-poznávací výlet do Maďarska – do miest Pannonhalma a Győr. Naším prvým cieľom bola návšteva pannonhalmského arciepoštva – tisícročného benediktínskeho kláštora. Románsko-gotickú baziliku arciepoštva z 13. st. obklopuje budova kláštora so štvorcovým nádvorím z 15. st. z doby kráľa Mateja, baroková obytná časť z 18. st. a klasicistická knižnica z 19. st.

Našu púť sme začali sv. omšou v kapitulskej miestnosti arciepoštva, ktorú celebroidal vdp. Tomáš Székely, pán farár zo Žakaroviec v okrese Gelnica. Potom nasledovala prehliadka kláštora a baziliky, v krypte ktorej je pochované aj srdce bývalého korunného princa Rakúsko-uhorskej monarchie Jeho cisárskej a kráľovskej Výsosti arcivojvodu Otta von Habsburga-Lotrinského (1912-2011). Najkrajšou miestnosťou celého komplexu budov je knižnica, ktorá uchováva vyše 360.000 zväzkov vzácnych exemplárov.

Po prehliadke arciepoštva mali návštevníci možnosť zakúpiť si rôzne suveníry, medzi ktorými nechýbali výrobky z levandule, ktorá sa tu vo zvýšenej miere pestuje či kvalitné druhy vín z benediktínskych pivníc.

Popoludní nás už čakal horúčavou rozpálený Győr. So skupinou sme urobili tzv. malý prechádzkový okruh mestom – námestie Bécsi kapu tér, Karmelitánsky kostol, Biskupský palác, Biskupská katedrála najsvätejšej Panny Márie, súsošie Archy zmluvy, Jedlíkova fontána v podobe sódovej fľaše, Széchényiho námestie s Jeziuským kostolom sv. Ignáca Loyolského a Jeziuským kláštrom s kolégiom či Mariánskym stĺpom. Zvyšok dňa sme strávili v termálnych zážitkových kúpeľoch Rába-Quelle s liečivými minerálnymi vodami, klzačkami či rôznymi vodnými atrakciami. V popoludňajšom úpeku na nás táto voda pôsobila ako živý balzam. Po ceste späť sme sa ešte nakrátko zastavili v historickom Ostrihom.

František Mihály

Celoslovenské večeradlo Mariánskeho kňazského hnutia v Detve

*„Príd, Duchu Svätý, príď na mocný
príhovor Nepoškvrneného Srdca Panny Márie,
tvojej milovanej nevesty“.*

Celoslovenské večeradlo Mariánskeho kňazského hnutia sa konalo 23. 9. 2017 vo farskom kostole sv. Františka z Asisi v Detve, kde nás Matka Božia Panna Mária zhromaždila tak, ako keď sa apoštolí modlili vo večeradle spolu s Ježišovou Matkou Máriou a zostúpil na nich Duch Svätý. Mariánski ctitelia Panny Márie z našich dvoch lučenských farností putovali za Nebeskou Matkou, aby ju pozdravili modlitbami posvätného ruženca. Pripojili sa aj iné farnosti: Divín, Filakovo, Pinciná, Osušie, Trebeľovca a Cinobaňa.

Tu nás čakal bohatý duchovný program na celý deň: modlitba posvätného ruženca – radostný, bolestný, Korunka Božieho milosrdenstva, slávnostný. Nasledovali prednášky – vdp. Marián Vojtko a pre laikov p. Alžbeta Vojtková. Potom prišli na rad adorácia, svedectvá, sv. omša a napokon svičkový sprievod so sochou Panny Márie okolo kostola.

Vdp. Marián Vojtko hovoril všeobecne o večeradielach, od r. 1974 sa začali konať prvé večeradlá a modlitby bratskej lásky medzi kňazmi a laikmi. Postupne sa rozšírili po celej Európe a do všetkých častí sveta. Panna Mária sa stará prostredníctvom večeradiel modlitby a bratskej lásky, aby sa kňazi poznávali, aby si pomáhali, aby sa mali bratsky radi

a aby sa stali v kňazstve zjednocujúcou silou. Zdôraznil aj fakt, aká je dôležitá jednota s pápežom.

Pani Alžbeta Vojtková povedala, že zasvätením Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie vo Večeradle podávame ruku Matke Božej. „Moje srdce má byť pre teba útočiskom, v ktorom máš žiť, oddať sa a pozeráť na všetky udalosti tohto sveta. Ak budeš v každom okamihu žiť v tomto útočisti, bude ťa stále zahrievať moja láska a láska môjho syna Ježiša“. To je cesta, po ktorej máme ísť, zvykať si vidieť, milovať, modliť sa a konať tak, ako Panna Mária. Posilnení modlitbami a Duchom Svätým sme sa vrátili domov.

Lubomíra Oláhová

Zomrela Ľubica Kovaničová

Po ťažkej chorobe zomrela 7. 9. 2017 v Žiari nad Hronom vo veku 51 rokov Ľubica Kovaničová, rodená Pavlovová, ekonómka Cirkevnej základnej školy sv. Jána Bosca v Lučenci.

Narodila sa 1. 2. 1966 v Martine, kde prežila svoje detstvo. Keď sa vydala, presťahovala sa do Lučenca. V práci, ale aj v celom svojom živote bola pracovitá, svedomitá, seriózna. Na Cirkevnej ZŠ v Lučenci pracovala od jej začiatku v r. 2003 ako ekonómka. V pracovnom kolektíve bola priateľská a obľúbená, vždy ochotná pomôcť a poradiť.

Nikdy nezabudneme na jej večne optimistický prístup k životu.

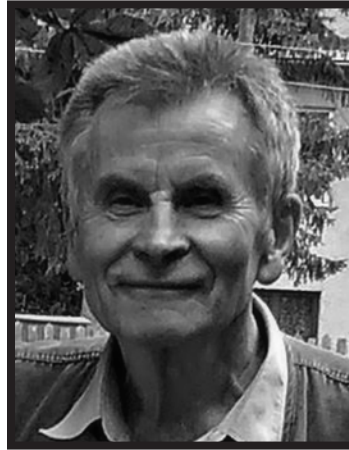
Ľubicina choroba sa spočiatku prejavovala veľmi nenápadne. V posledných rokoch života jej však táto zákerná choroba spôsobovala veľa bolesti. Bojovala s ňou veľmi statočne. Do posledného dňa sa snažila byť platným členom rodiny. Ako matka a manželka bola obetavá, žila pre svoju dcéru, bola dobrou gazdinou. Dobré sa cítila v priateľskom kolektíve rodiny a hostí. Vedela vytvoriť to, čomu sa hovorí čaro domova, čaro domáceho krbu.

Vedomá si vlastného osudu, pri plnom psychickom zdraví, ochraňovala svojich najbližších pred vlastným utrpením, pokiaľ jej to nezadržateľne ubúdajúce sily dovolili.

V srdciach najbližších zostane Ľubica navždy uchovaná ako vzor nevidanej a obdivuhodnej ľudskej statočnosti a dôstojnosti. Tak žila a tak bude žiť v našich spomienkach.

Adriana Zimanová

Za Antonom Vaculčiakom

Vo štvrtok 19. 10. 2017 v Lučenci dotklo srdce kostolníka kostola Krista Kráľa v Lučenci pána Antona Vaculčiaka. Odišiel náhle bez rozlúčky, zanechal tu dve svoje dcéry Vierku a Marianku s vnúčatami, všetkých tak veľmi miloval.

Anton Vaculčiak sa narodil 1. 12. 1948 v Málinci, okres Poltár. Základné vzdelanie získal na ZDŠ vo Filakove. V tomto meste navštevoval v r. 1963-66 aj SOU strojnícke, na ktorom sa vyučil za sústružníka. Ako sústružník sa najprv zamestnal v ZTS Hriňová. V ďalšom období pracoval ako kamenár v Komunálnych službách Zvolen a neskôr ako pracovník strážnej služby v obchodnom dome

TESCO v Hriňovej. Súbežne pôsobil ako kostolník v kostole sv. Petra a Pavla v Hriňovej. Do dôchodku odišiel v r. 2009.

Vo februári 2010 mu zomrela manželka Viera, ktorá bola pochovaná na cintoríne v Hriňovej. V tomto istom roku sa presťahoval do Lučenca, kde popri dôchodku vykonával prácu kostolníka v kostole Krista Kráľa na sídlisku Rúbanisko až do svojej predčasnej smrti.

Tonko Vaculčiak počas celého života rád maľoval, renovoval sochy. Húževnato pracoval v záhradke, pestoval kvety, zeleninu, v lese často zbieral hriby. Ako človek bol veselý, no skromný, mal rád ľudí. Bavilo ho cestovanie, s obľubou chodil na púte – Staré Hory, Levoča, Šaštín – Stráže, Medžugorje, Lurdy ... Na prvom mieste mal však duchovný život, denne sa modlil, žil s vierou. Prácu kostolníka vykonával ako obeť Bohu.

V sobotu 21. 10. 2017 sme sa s ním rozlúčili v kostole sv. Petra a Pavla v Hriňovej. Jeho telesné pozostatky boli uložené na večný odpočinok do hrobu vedľa manželky Viery na miestnom cintoríne.

Tonko, odpočívaj v pokoji!

František Mihály

Program bohoslužieb počas Adventu a Vianočných sviatkov

Košťol Navštívenia Panny Márie (v meste)

Roratné sv. omše počas adventného obdobia:

v utorky a piatky o 06:00 hod.,
v tieto dni nebudú sv. omše o 07:00 hod.

Adventná duchovná obnova:

09.-10. 12. 2017: v slov. jazyku: vedie Vdp. Marián Sivoň,
administrátor v Letanovciach
16.-17. 12. 2017: v maď. jazyku: vedie Vdp. György Sipos,
administrátor v Petrovcích

Vysluhovanie sviatosti zmierenia pred Vianocami:

11.-16. 12. 2017: od 06:30 hod. do 08:00 hod. a
od 16:00 hod. do 18:30 hod.
17. 12. 2017 (nedeľa): od 15:00 hod. do 19:00 hod.
18.-23. 12. 2017: od 06:30 hod. do 08:00 hod. a
od 16:00 hod. do 19:00 hod.

Počas vianočných sviatkov (24., 25., 26. 12. 2017) nebude možnosť vykonať si sv. spoveď!

Spovedanie chorých: 18. 12. 2017 doobeda.
Nahlásiť ich môžete v sakristii.

Požehnávanie domov: 6.-7. 1. 2018.
Nahlásiť sa môžete v sakristii do 6. 1. 2018.

Sv. omše:

24. 12. 2017 4. Adventná nedeľa: 07:30 slov., 08:45 maď., 10:00 slov.
Vigília Narodenia Pána: 16:00 slov., 22:00 slov., 24:00 maď.,
24:00 Mikušovce
25. 12. 2017 Slávnosť Narodenia Pána: 07:30 slov., 08:45 maď.,
10:00 slov., 18:00 lat.
26. 12. 2017 Sv. Štefan, prvý mučeník: 07:30 slov., 08:45 maď.,
10:00 slov., 18:00 lat.
31. 12. 2017 Sv. Rodiny: 07:30 slov., 08:45 maď., 10:00 slov.
Poďakovanie na konci roka: 15:00 maď., 16:30 slov.
1. 1. 2018 P. Márie Bohorodičky: 07:30 slov., 08:45 maď.,
10:00 slov., 18:00 lat.
6. 1. 2018 Zjavenie Pána: 07:30 slov., 08:45 maď., 10:00 slov.,
18:00 lat.

Slavomír Marko

Košťol Krista Kráľa na Rúbanisku

Vysluhovanie sviatosti zmierenia si môžete vykonať:

do 16. 12. 2017 každý deň pol hodinu pred každou sv. omšou.

Rozšírená možnosť sv. spovede:

16. 12. 2017: od 16.00 do 18.00 hod. maďarsky aj slovensky
17. 12. - 23. 12. 2017: slovensky – každý deň okrem nedele od 16. 00 hod.
V nedeľu 17. 12. 2017 spovedáme vo farskom kostole Navštívenia Panny Márie v meste

Počas vianočných sviatkov spovedáme len vo výnimočnom prípade!

Sv. omše:

24. 12. 2017 vigília sv. omša o 16.00 hod.
24. 12. 2017 sv. omša zo slávnosti Narodenia Pána
22.30 maď., 24.00 slov.
25. 12. 2017 Slávnosť Narodenia Pána
09.30 slov., 11.00 maď., 17.00 slov.
26. 12. 2017 Sv. Štefan prvomučeník
09.30 slov., 11.00 maď.
27. 12. 2017 Sv. Ján, apoštol a evanjelista
08.00 a 17.00 slov.
28. 12. 2017 Svätých Neviniatok, mučeníkov 17.00
29. 12. 2017 Sv. Tomáša Becketa, biskupa a mučeníka
08.00, 17.00, 18.00 maď.
30. 12. 2017 Šiesty deň v oktáve Narodenia Pána 17.00
31. 12. 2017 Svätej rodiny Ježiša, Márie a Jozefa 09.30 slov., 11.00 maď.,
16.00 sv. omša + poďakovacia pobožnosť na konci roka
1. 1. 2018 Slávnosť Panny Márie Bohorodičky
09.30 slov., 11.00 maď., 17.00 slov.
6. 1. 2018 Slávnosť Zjavenia Pána
09.30 slov., 11.00 maď., 17.00 slov.

Vincent Zonták, CM

PÚŤ DO FATIMY K 100. VÝROČIU ZJAVENIA SA PANNY MÁRIE

Rok 2017 je rokom 100. výročia zjavení Panny Márie vo FATIME. Sem prichádzajú pútnici z celého sveta pozdraviť Pannu Máriu. Aj my sme s radosťou prijali ponuku cestovnej kancelárie BCA Košice zúčastniť sa v septembri 2017 púte do vyvoleného mesta FATIMA. Z dekanátu Lučenec nás cestovalo 10 veriach - ctiteľiek Panny Márie a štyria duchovní otcovia, ktorí nás sprevádzali počas celej púte. Let z Budapešti do Lisabonu trval 3 hodiny. Do FATIMY sme sa dostavili vo večerných hodinách. Ubytovaní sme boli v cirkevnom komplexe hotelového typu IGREA MĀE v blízkosti Sanktuária. FATIMA je známa tým, že pred 100 rokmi v období ťažkosti a proticirkevných kampaní sa Panna Mária zjavila 3 chudobným pastierikom: Lucii a súrodencom Františkovi a Hyacinte. K 1. zjaveniu došlo 13. mája 1917. Podľa svedectiev detí stála Panna Mária nad dubom, zaliata slnečnou žiarou. Predpovedala koniec vojny a pomoc všetkým, ktorí sa k nej obrátia v modlitbách a činia pokánie.

Aj náš prvý deň začínal duchovný program na Cova Da Iria sv. omšou v kaplnke v Sanktuáriu. Po sv. omši nasledovala obhliadka Sanktuária s námestím a kolonádou. Veľký dub - strom, pod ktorým sa schádzali pastierikovia a prví pútnici na modlitbách sv. ruženca v očakávaní zjavenia sa P. Márie. Následne bola uskutočnená prehliadka Baziliky Svätej Trojice, pomník Božského Srdca Ježišovho, časť Berlínskeho múru ...

Vo večerných hodinách pred kaplnkou zjavenia každý večer znela modlitba posvätného ruženca vo viacerých jazykoch aj v slovenskom - s medzispevmi „Ave Mária“. Po modlitbách nasledoval sviečkový sprievod a procesia so sochou Panny Márie. Bol to silný duchovný zážitok.

Na ďalší deň sme sa stúšili v modlitbe v Bazilike Kráľovnej ruženca, zvlášť pri hrobch svätej Hyacintky, Františka a Lucie. Vo večerných hodinách sa konala Eucharistická procesia k vonkajšiemu oltáru na námestí s poklonou. V nedeľné ráno sa konala modlitba posvätného ruženca na mieste Zjavenia a procesia so sochou Panny Márie k hlavnému oltáru, kde bola na programe medzinárodná sv. omša za účasti veľkého počtu otcov biskupov a kňazov z mnohých krajín sveta.

V pondelok ráno sme odcestovali do celosvetovo známeho a vyhľadávaného mesta SANTIAGO DE COMPOSTELA. Navštívili sme Katedrálu sv. apoštola Jakuba. Zastavili sme sa pri hrobe sv. Jakuba a obdivovali sme aj sochu sv. Jakuba (r. 1211). V katedrále sme videli najväčšiu pohyblivú kadidelnicu - BOTAFUMEIRO, Kláštor Santo Domingo de Bonaval založený sv. Dominikom v r. 1220 a ešte mnoho zaujímavých historických pamiatok. Sv. omša bola oslúžená v kaplnke Katedrály sv. Jakuba. S bohatými duchovnými zážitkami sme sa vo večerných hodinách vrátili do FATIMY.

13. september 2017. Už v ranných hodinách znel posvätný ruženec z kaplnky Zjavenia a po ňom procesia po námestí Sanktuária k hlavnému oltáru. Nasledovala medzinárodná sv. omša. Po ukončení sv. omše bolo požehnanie chorých s EUCHARISTIOM. Osobitné zasvätenie sa Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie a záverečné „ADEUS“ - ZBOHOM, DOVIDENIA. Pútnici sa lúčili s Pannou Máriou máváním bielych vreckoviek. Tu sme sa neubránili slzám z celého dotia. Večerné pobožnosti boli ako v predchádzajúce dni.

Prišiel čas odchodu z FATIMY. Ukončenie nášho pobytu sa uskutočnilo slovenskou sv. omšou v Kaplnke Zjavenia. Duchovní otcovia nás povzbudzovali k modlitbám a pokániu. Po homílii sme sa piesňou „Nepoškvrnené Srdce Márie ...“ zasvätili Panne Márii. S hlbokými duchovnými zážitkami, s radostným srdcom a predsavzatím modlitieb a pokánie sme odchádzali z FATIMY do LISABONU. Posledný deň sme strávili obhliadkou Lisabonu - Lisabonská katedrála, kostol sv. A. Paduánskeho, pomník objaviteľom Portugalska, socha Krista Kráľa, námestie Komercie, Atlantický oceán. Nasledoval transfer na letisko v Lisabone.

Naplnení hlbokými duchovnými zážitkami, modlitbami sme sa s radosťou v srdci v skorých ranných hodinách vrátili domov, do Lučenca. Záverom chcem povedať, že naše modlitby boli obetované za našu farnosť, za duchovných otcov, za otca biskupa Stanislava i za celú diecēju. Tiež za pokoj v našich srdciach, v našich rodinách, na celom Slovensku i na celom svete.

Elena Gubániová

Navštívili sme Sedmohradsko

Skupina cestovateľských nadšencov z Lučenca a okolia sa v dňoch 13.-17. septembra 2017 zúčastnila na 5-dennom poznávacom zájazde v Rumunsku - Sedmohradsko. Zájazd sa uskutočnil pod gesciou rímskokatolíckeho farského úradu Lučenec - Rúbanisko.

Po rannej prestávke v maďarskom Hortobágyi a zámene peňazí v rumunskom Borsi sme zastali na Námestí zjednotenia v Oradei, kde sme si ako prvú prezreli ortodoxnú katedrálu Mesačný kostol. Na tomto nádhernom námestí sa ďalej nachádzajú ortodoxný kostol sv. Mikuláša, rímskokatolícky kostol sv. Ladislava, gréckokatolícké biskupstvo a župná knižnica, radnica s vežou, palác Čierny orol s pasážou a neďaleko na brehu rieky neologická synagóga. Nasledovala pešia zóna - ulica Republiky, kde si mohol každý oddýchnuť a posediť pri šálke výbornej kávy.

Našou ďalšou zastávkou bolo kráľovské mesto Cluj-Napoca (Koložvár). Autobus nám zastavil na Bulvári hrdinov, v blízkosti ktorého stojí gotická rímskokatolícka katedrála sv. Michala a pred ňou jazdecká socha kráľa Mateja, tunajšieho rodáka. Po krátkom foto-stope sme vošli do katedrály sv. Michala, kde mal každý možnosť vykonať tichú modlitbu. Neďaleko hlavného námestia stojí rodný dom kráľa Mateja Korvína a hneď vedľa rodný dom sedmohradského kniežata Istvána Bocskayho. Prvý večer a prvý nocľah sme absolvovali v meste Campia Turzii asi 40 km južne od Koložváru.

Druhý deň nášho pobytu v Rumunsku sme začali v najkrajšej dedinke Sedmohradka - v Rimetei, ktorá je zaradená do zoznamu svetového kultúrneho dedičstva UNESCO. Veľkým trhákom bola návšteva solnej bane v Turde, ktorá slúži návštevníkom nielen ako múzeum, ale aj ako zábavný park. Nasledovala prehliadka mesta Tirgu Mures s prekrásnymi secesijnými pamiatkami na hlavnom námestí - Mestský dom, Palác kultúry, Prefektúra či gréckokatolícky kostol, ktorý je zmenšeninou chrámu sv. Petra vo Vatikáne. Štvrtý program dňa predstavoval hradný kopec v meste Sighisoara, ktorému dominuje hodinová veža s orlojom. Hneď vedľa sa nachádza rodný dom Vlada Tepesa - Draculu a kláštorný kostol z 13. st. Neskoro večer sme dorazili do mesta Miercurea Ciuc, kde sme mali zabezpečené ubytovanie a stravovanie na ďalšie tri dni.

Nasledujúci deň dostal prívlastok duchovno-prírodný. Hneď po raňajkách sme navštívili dva rímskokatolícké kostoly v Miercurea Ciuc - barokový kostol sv. Kríža a moderný Milenárny kostol, ktorého autorom je známy maďarský architekt Imre Makovecz. Následne nás autobus

odviezol do pútnického mestečka Sumuleu Ciuc (Csíksomlyó), kde sme si prezreli františkánsky kostol Navštívenia Panny Márie. Potom sme pokračovali nádherným prírodným úsekom až k jazeru Lacu Rosu (Červené jazeru). Asi 7 km ďalej smerom na východ sme si prezreli mimoriadne unikátny skalný výtvor „Žabu úžinu“, v rámci ktorej sa vápencové skaly dvíhajú do výšky až 300 m.

Na štvrtý deň nášho zájazdu sa viacerí veľmi tešili - hlavným programom dňa bola totiž prehliadka Draculovho hradu v mestečku Bran. Táto prehliadka sa uskutočňovala bez sprievodcu, pri každom vystavenom predmete boli rumunské a anglické texty. Vystavených je tu množstvo obrazov, sôch, zbraní ... Popoludní sme zamierili do Brašova, kde sme navštívili čierny evanjelický kostol so 65 m vysokou vežou, starú radnicu, synagógu, ako i najužšiu uličku mesta - strada Sforii.

V posledný deň zájazdu sme sa zastavili v dedinke Corund, kde sa na nás už tešili tamojší predavci s najrozmanitejším tovarom - rôzne textilie, kerabce, hračky, výrobky zo slamy, kože, železa a pod. Individuálny obed v očarujúcom kúpeľnom meste Sovata zakončil náš oficiálny program v Rumunsku. Ako sme prichádzali do mesta Huedin, z ničoho nič prihnala taká silná búrka, že som si myslel, že nám vietor prevráti autobus. Zároveň nastala veľká čierna a silný dažď spojený s lavocom. Behom niekoľkých minút boli povyracané stromy aj s koreňmi, ktoré zahatali hradskú, boli silne poškodené strechy domov, kostolov, zničené autá od vyvrátených stromov či elektrických stĺpov ... Niečo také som ešte nezažil! Ľudia z okolitých obcí sa však spojili a začali rozpiľovať popadané stromy na hradskú, aby tak čím skôr umožnili prejazd vozidiel.

Záverom by som chcel povedať, že náš výlet do Sedmohradka sa vydaril nad očakávania skvele a podľa priebežných rozhovorov boli jednotliví účastníci zájazdu s ním spokojní. Všetkým zainteresovaným úprimne ďakujem za účasť na tomto zájazde.

František Mihály